

- USPEŠNOST DELA ZAGOTOVILO BOLJSE PRIHODNOSTI

Novoletno očičilo

Izteka se poslovno leto 1975, polno težav, pa tudi doseženih uspehov. Gospodarska gibanja konec leta 1974 in v začetku pretečenega leta so kazala na izjemno težko situacijo in nakazovala, da bo treba vložiti ogromno truda in naporov, če bomo hoteli uspešno opraviti zastavljene naloge in doseči uspešno poslovanje delovne organizacije. Zavedajoč se težkega položaja, smo se temu primerno tudi ravnali; sorazmerno slab uspeh poslovanja v navidez konjunktornem letu 1974 nam je bil temeljito opozorilo, da moramo v letu 1975 delati več, bolje in ceneje, da bi se finančna trdnost podjetja v skrajno neugodnih gospodarskih gibanjih ne poslabšala, temveč celo izboljšala. Zato smo pravočasno izdelali program iskanja notranjih rezerv in ga začeli izvajati. Prvi rezultati tega dela, ki za marsikaterega delavca predstavlja dodaten delovni napor, so že vidni in vplivajo na izboljšanje uspeha poslovanja.

Doseženi uspehi nas ne smejo zavesti in uspavati, kajti pred nami je izvedba cele vrste nalog iz stabilizacijskih programov, ki morajo poleg normalnega rednega dela učinkovito prispevati k nadaljnjemu izboljšanju uspeha poslovanja. Posebno bo to važno v prihodnjem letu, ki se obeta kot leto neugodnih gospodarskih gibanj, v katerih pa si naše temeljne organizacije in celotna delovna organizacija morajo

- XIII. MEDNARODNI SEJEM POHIŠTVA, NOTRANJE OPREME IN DEKORACIJE V BEOGRADU

HOPO sistem — najboljšo pohištvo v Jugoslaviji

Visoko priznanje našemu sodelavcu dipl. inž. Bernardu Kučuju in Hoji — Tudi naš razstaveni prostor je prejel najvišjo oceno — Z idejo in izdelkom smo navdušili žirijo, s kvalitetno izdelavo pa bomo morali pritegniti kupce — Nagrade obvezujejo

Pretekli mesec je bil v Beogradu XIII. mednarodni sejem pohištva in notranje opreme ter dekoracije, ki je našemu sodelavcu dipl. inž. Bernardu Kučuju ter HOJI prinesel visoko priznanje.

Na tem sejmu je sistem HOPO podjetja HOJA dobil visoko priznanje »Diplomo« in posebno diplomu avtor nagrajenega sistema, dipl. inž. Bernard Kučuj.

Poleg tega je bil na beograjskem sejmu HOPO program proglašen za najboljšo pohištvo v Jugoslaviji za leto 1975 in je to priznanje prejel avtor in kolektiv HOJE.

Poiskali smo dipl. inž. Kučuja in se z njim pomudili v krajšem pomenku.

● Kako ste tov. inž. Kučuj prišli do ideje tega HOPO sistema?

Ideja se je porodila kot vsaka ideja, za realizacijo pa je bil potreben team, da smo jo speljali.

Formirana je bila komisija za izdelavo dodatnega programa za TOZD Galanterija Podpeč. Gonilna sila

te komisije je bil inž. Vidovič, inž. Lazar pa je s svojimi ljudmi tudi aktivno sodeloval. Pri realizaciji moje ideje pa se je z raznimi idejami in delom priključilo še nekaj sodelavcev. Prav delo na tem HOPO sistemu je ponovno dokazalo, da vse kar naredimo uspešno, lahko naredimo le v skupini. Podobno je bilo pred časom s

Nadaljevanje na 2. strani

Nagrada in priznanja

Delavski svet izreka javno priznanje in pohvalo konstruktorju »HOPO« programa tov. Kučuj Bernardu, dipl. ing. in sodelavcem Jereb Jožetu, Kavčnik Mirku, Kenig Stanetu, Lazar Saši, dipl. ing. arh., Smole Stanetu, Skrbec Jožetu, Tehovnik Antonu, Vidovič ing. Damjanu in Vodopivec Nadji. HOPO program je bil nagrajen od strokovne žirije na mednarodnem sejmu pohištva, opreme in notranje dekoracije v blagovni grupi »ostali elementi opreme za stanovanje« v Beogradu z »DIPLOMO« in posebno »DIPLOMO« konstruktorju Bernardu Kučuju, dipl. ing., ter avtorskim priznanjem revije »Naš dom« Bernardu Kučuju, dipl. ing. za konkurz »Jugoslovanski nameštaj 1975«.

Delavski svet izreka posebno priznanje in pohvalo dipl. ing. arh. Lazar Saši za ureditev razstavnega prostora na Beograjskem sejmu pohištva in opreme, ki je bil ocenjen, kot najbolje urejen na tem sejmu.

Zimski motiv z Žage na Skofljici

uspjeti priboriti ugodnejše mesto kot doslej, predvsem v izboljšanju konkurenčne sposobnosti na domačem in tujem trgu. Take uspehe bo

možno doseči le z intenzivnim delom, tesnim sodelovanjem in solidarnostnim dogovarjanjem znotraj delovne organizacije na podlagi uspešnega

razvoja samoupravljanja. Dosedanji uspehi kažejo, da smo enotni in solidarno složni zmožni storiti še dosti več, kot doslej.

S to mislijo kot vodilom za naše nadaljnje delo, želim vsem članom kolektiva naše delovne organizacije v naslednjem letu obilo us-

pehov pri delu ter osebne sreče in zadovoljstva.

Generalni direktor
STANE
BRANDSTÄTTER,
dipl. ing.

● DELO NAŠIH DELEGACIJ

Odgovornost ni majhna

Ne sme nam biti vseeno, da stvari gredo mimo nas, ne da bi se z njimi seznanili in svoje ugotovitve prenašali na celoten kolektiv

V naši samoupravni socialistični družbi težimo za tem, da bi vse ljudi, ki živimo v tej skupnosti, čim boljše in enostavneje seznanjali z vsemi zastavljenimi nalogami, ki jih srečujemo pri našem gospodarskem in družbenopolitičnem uresničevanju. Da pa bi to dosegli, so temeljne organizacije združenega dela dne 28. marca 1974 izvolile svoje predstavnike — delegate v TOZD. V združenem delu »HOJA« imamo danes 7 delegacij in predstavnika — delegata iz TOZD Zaga Rob. Vse delegacije skupaj pa tvorijo dve, tj. 13. in 14. delegatsko konferenco.

Naloga teh delegacij je tolmačiti in pojasnjevati gradiva Občinske skupščine. Tolmačenje teh gradiv pa ni enostavno in jih ne gre zanemarjati. Tako so naša prizadevanja usmerjena v dve smeri:

- na eni strani opredeliti temeljne značilnosti samoupravnega sistema in na drugi strani pokazati na vlogo, ki jo ima v tem sistemu delegat oz. roma delegacija.

Tako kot drugje, tudi v našem kolektivu »HOJA« pade nemajhna odgovornost na delegate, ki so jih

delavci izvolili za svoje predstavnike — delegate. Ne sme nam biti vseeno, da stvari gredo mimo nas, ne da bi se z njimi seznanili in svoje ugotovitve prenašali na celoten kolektiv. Zato se skupni zaključki dela naših delegacij preko svojih delegatov prenesajo naprej v obravnavo na skupno sejo obeh delegatskih konferenc združenega dela. Te delegacije redno sklicujemo nekaj dni pred zasedanjem občinske skupščine. Nujno pa bi bilo pritegniti k sodelovanju naše vodilne predstavnice podjetja, da bi redno obveščali delegacije o interesih, predlogih in o odločitvah delavskega sveta. Delavski svet mora posebej sporočati delegacijam tiste odločitve, ki naj jih predstavniki obeh konferenc prenesajo na mesto skup-

ščinskega dogovarjanja in odločanja.

Na skupnem zasedanju obeh delegatskih konferenc se izvoli po en delegat vsake konference, da se udeleži zasedanja Občinske skupščine.

Za to sejo pa sta delegata seznanjena tudi s predlogi, pripombami in stališči združenega dela »HOJE«, ki so bili izluščeni na vseh že omenjenih predhodnih obravnavanih področjih. Kljub prizadevanju naših delegacij, pa bo pri našem delu potrebno še marsikaj spremeniti. Prav te pomanjkljivosti so bile nakazane tudi na nedavnem seminarju, ki je bil organiziran za vodje delegacij v Ljubljani.

Zmotno bi bilo misliti, da je v temeljni organizaciji združenega dela informiranje odvisno samo od delegatov oziroma delegacije, ki je bila izvoljena za to dejavnost, pač pa se morajo informiranju v veliki meri posvetiti tudi organi samoupravljanja in še posebej poslovodni izvršilni organi v temeljni organizaciji združenega dela za resnično in pravočasno obveščanje delavcev.

RUDI SMUK

● XIII. MEDNARODNI SEJEM POHIŠTVA, NOTRANJE OPREME IN DEKORACIJE V BEOGRADU

HOPO sistem — najboljšo pohištvo v Jugoslaviji

Prav delo na HOPO sistemu je ponovno pokazalo, da vse kar naredimo uspešno, lahko naredimo le v skupini, pravi nagrajenec dipl. ing. Bernard Kučej

Nadaljevanje s 1. strani sistemom ABC. Posameznik bi prav gotovo ne uspel tako in delo ne bi bilo kvalitetno speljano.

● Kako, da ste ta sistem imenovali HOPO?

HOPO pomeni HOJA — Pohištvo. To ime je našel Tehovnik in je bil namenjen sprva pohištvo iz Mizarstva Polhov Gradec. Vendar pa Polhograječanom ni bil všeč in ga niso hoteli sprejeti. Nam pa je bilo to ime kar simpatično in mislim, da je zelo posrečeno.

● Koliko časa je poteklo od rojstva ideje do prejema nagrad in diplom?

— Od porojene ideje pa do predstavitve njene realizacije kupcem in podelitve diplom ter nagrade je poteklo približno pol leta. Najprej smo po ideji naredili prototip, da smo lahko pokazali kaj pravzaprav bi delali, in da bi vse odločujoče ljudi zainteresirali za ta novi proizvod, da bi le-ti prižgali zeleno luč za razvijanje programa.

● Ali je tale HOPO povsem enak vaši zamisli, ideji?

— Komisija za izdelavo

dodatnega programa za TOZD Galanterija se je svojega dela resno oprijela in razvila mojo idejo v sedanji HOPO, ki je boljši in prikladnejši za prodajo, predvsem pa estetsko čistejši.

● Kaj pa potrebni reprodukcijski stroji?

— HOPO sistem smo prilagodili naši proizvodnji tako, da uporabljamo bukov les takih dimenzij, ki jih sicer naše žage težko prodajajo.

Stroje pa je naredil oziroma boljše, predelal obstoječe naš konstruktor Stane Smole. Morali pa bi navaditi nekaj osnovnih strojev, ker so sedanji že povsem iztrošeni. Na ta način bi proizvodnja tekla nemoteno. Elementi HOPO programa so namreč zahtevnejši od obešalnikov in so zato potrebni natančnejši stroji.

● Kaj od HOPO programa ste trenutno dali v proizvodnjo?

— V proizvodnjo smo dali tisti del programa, ki služi za shrambo in kletne prostore. Na sejmu v Beogradu pa smo razstavljali iz enakih elementov tudi

opremo za dnevne in otroške sobe v raznih barvnih izvedbah.

● In kaj nam lahko poveste o samem beograjskem sejmu?

— Naši časopisi so pisali, da je bil sejem slab. Mislim pa, da bi si vsak izmed naš želel v svojem domu tako pohištvo, kot je bilo prikazano na sejmu. Za vsak del stanovanja se je našel kak kvaliteten kos. Največ novosti je prikazala slovenska lesna industrija, ki pa je očitno iskala vzgled v skandinavskem pohištvenem designu. Tako sta Meblo in Lipa tudi dobili nagrado »zlata ključ«. Na sejmu je razstavljalo 285 domačih razstavjalcev.

Nagrade, ki smo jih prejeli za naš HOPO program dobe pravi pomen šele, ko pomislimo, kaj vse se je razstavljalo na tem sejmu in kakšne kapacitete — znani arhitekti, so se ukvarjali z načrtovanjem razstavljenega pohištva.

V ugodni luči smo se tudi pokazali s samim razstavnim prostorom, ki je bil izredno okusno in prijetno urejen, za kar pa

je prav gotovo največja za sluga inž. Lazarja.

● Kako bi lahko ocenili nagrade in priznanja, ki ste jih prejeli vi in HOJA za HOPO in kaj pomenijo te nagrade vam in podjetju?

— Lahko trdim, da je HOPO program unikat, nikjer nismo kopirali. Če pomislimo, da ga je izdelal domači team, smo nagrad in priznanj resnično lahko veseli in malce ponosni nanje.

Vendar pa nas prav te nagrade obvezujejo. Z idejo in izdelkom smo navdušili žirijo, s kvalitetno izdelavo pa bomo morali pritegniti kupce.

● In kakšni so načrti za naprej?

V zvezi s HOPO programom bomo skušali tehnološko ta sistem dodelati, odstraniti napake, ki se še kje pojavijo in ga z novimi idejami popestriti, — je zaključil inž. Kučej.

Inž. Kučej, tudi glasilo HOJA se pridružuje vsem, ki vam in vašim sodelavcem v teh dneh k uspehu s HOPO programom iskreno čestitajo.

M. LOGAR

● NI RAZLOGOV ZA OPTIMIZEM

Vprašljiv izvoz lesa in pohištva

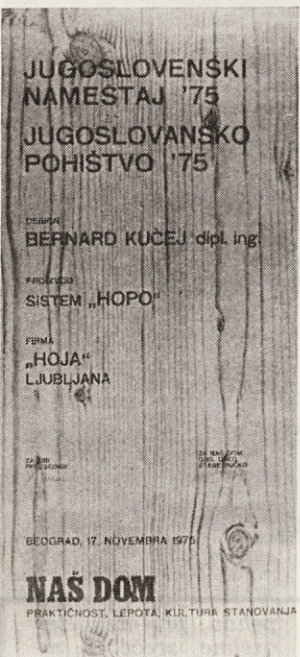
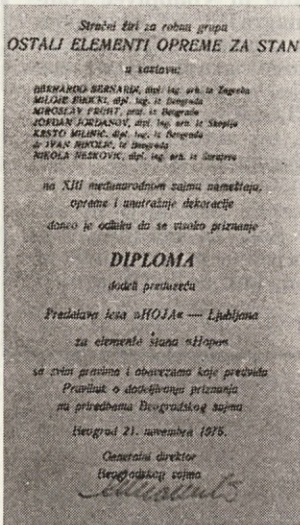
Ob večjih količinah blaga v šestih mesecih le 65 odstotkov lanskega izvoza

Predstavniki lesne industrije in gozdarstva so na dveh sestankih v gospodarski zbornici Jugoslavije obravnavali proizvodnja in izvozna gibanja v prvem polletju letošnjega leta in ugotovili, da ni razlogov za optimizem, zlasti zato ne, ker se negativna gibanja nadaljujejo še danes.

Z drugimi besedami: svetovni trg še zmeraj ne sprejema vseh količin žaganega gradbenega lesa, ki so na voljo, in nekaterih drugih proizvodov gozdarstva. Podatki za prvih šest mesecev dokazujejo, da smo v primerjavi z ustreznim obdobjem lanskega leta ustvarili samo 65 odstotkov načrtovanega izvoza (po vrednosti). Da bi dosegli ta rezultat, smo morali podati veliko več blaga, saj so cene teh izdelkov na tujem trgu precej neugodne in nizke.

Po predvidenih prognozah bomo lahko zadovoljni, če bomo do konca leta dosegli približno za 15 odstotkov manjši izvoz kot lani. To črno sliko dopolnjuje dejstvo, da se izdelki gozdarstva in primarne predelave lesa slabo prodajajo tudi na domačem trgu, vendar se cene kljub temu niso izraziteje zmanjšale.

Kar zadeva pohištveno industrijo, kaže, da so se začeli zanjo po sprostitvi odloka o potrošniških kreditih in zmanjšanju davka na promet nekoliko boljši dnevi, vsaj glede prodaje doma. To lažilno učinkuje tudi novica, da oživlja prodaja pohištva v ZDA.

To sta samo dve izmed priznanj, ki smo jih prejeli na mednarodnem sejmu v Beogradu

● PRIZADEVANJA ZA SPODBUDITEV IZUMITELJSTVA, NOVATORSTVA IN RACIONALIZATORSTVA

Sleherna izboljšava lahko prinese velike prihranke

Ker smo že zaorali ledino na področju inventivne dejavnosti s pravilnikom, pa tudi nagrade za izboljšave so bile že podeljene, naj bi ne ostalo pri mrtvilu in nezainteresiranosti, kajti redke častne izjeme so prepuščene le osebni zainteresiranosti in zagnanosti

Letošnje leto je Skupščina SFRJ proglasila za leto napredka, tehničnih inovacij in varstva pravic industrijske lastnine.

V svojem razglasu je skupščina še posebej poudarila: »... da se vse družbene sile v združenem delu in naši celotni družbi aktivirajo, da bi spremenile dosedanje razmere tehničnega in znanstvenega ustvarjanja in močnejše spodbudile izumiteljstvo, novatorstvo in racionalizatorstvo naših delovnih ljudi ter, da bi vse jugoslovansko gospodarstvo hitreje vključevalo v sodobne razvojne tokove in bi se vanj hitreje prinašali dosežki znanosti in tehnologiji v svetu, kar je eden osnovnih pogojev za nadaljnji razvoj Jugoslavije.«

Prav isto problematiko na temo inventivne dejavnosti v lesni industriji pri nas, pa je obravnavalo predsedstvo CK ZKS na 10. seji, oktobra 1974, kjer je bilo sklenjeno:

»Odločno se moramo usmeriti v razvoj lastne tehnologije s spodbujanjem izumiteljstva in tehničnih izboljšav, z boljšo organizirano in delovno raziskovalnih organizacij, boljšim nagrajevanjem strokovnih dosežkov v skladu z njihovo koristnostjo. Zagotoviti moramo nadzor družbenega dela nad kupovanjem tujih licenc in drugih pravic industrijske lastnine ter nad sklepanjem pogodb o vlaganju sredstev tujih sodelavcev v organizacijo združenega dela.

V temeljnih organizacijah združenega dela morajo okrepiti prizadevanje za večjo proizvodnjo, produktivnost dela in dohodek, za boljšo izrabo zmogljivosti dela, znanja novatorstva in tehničnih izboljšav, za nižje stroške poslovanja, za večjo delovno disciplino ter za učinkovitejšo in smotrnejše zaposlovanje.

Večjo pozornost moramo posvetiti učinkovitemu združevanju dela in sredstev, sodobni organizaciji dela, nadomeščanju dragih in uvoženih energetskih virov, surovin in reprodukcijskega materiala, učinkovitejšem vključevanju v mednarodno delitev dela ter načrtnemu spodbujanju ustvarjalnega dela za povišanje produktivnosti dela tako z materialnimi kot tudi z družbenimi priznanji.«

Trenutne razmere na področju inventivne dejavnosti — novatorstva v slovenski družbi pa nam kažejo, da nam kljub najugodnejšim družbenopolitičnim razmeram še ni uspelo sprostiti množičnega delovanja na področju novatorstva in inventivne dejavnosti organizirati kot »množično« gibanje.

S pojmom množična inventivna dejavnost razume mo celotni spekter in vseh kategorij predlogov za izboljšanje, pa tja do izumov.

Vendar naj bi imeli pretežno opravka z izboljševalnimi predlogi in racionalizacijami, v katere bi se lahko vključil sleherni, kajti s temi kategorijami

je možno v kratkem obdobju ustvariti prihranke skozi stalno zniževanje poslovnih stroškov.

Množično inventivno delo bo uspešno le takrat, ko bo poleg obstoja dobre organizacije po upravni in samoupravni poti delovni kolektiv preko najširše zastavljene akcije za njegovo popularizacijo dobro informiran o koristnosti in pomembnosti tega dela, tako za celoten kolektiv, kot tudi za vsakega posameznika.

Nikakor ne smemo prezreti dejstva, da je med delavci tudi nekaj takih, ki ob svojem delu razmišljajo in kritično mislijo o načinu opravljanja svojega dela ter se jim obenem porajajo ideje o drobnih izboljšavah, novih lažjih načinih opravljanja istega dela, manjših izboljšavah tehnološkega postopka, ki bi jim omogočile lažje, hitrejše in boljše delo.

Mi vsi naj bi se skupno z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami zavzeli, da se bodo uresničevala stavljenja stališča v čim večji meri, ter sodelovali pri postavljanju takšne organizacijske oblike, ki bo sposobna do največje možne mere sprostiti ustvarjalnost vseh delovnih ljudi.

V tej smeri deluje tudi sindikat gozdarjev in lesne industrije, saj je zavedajoč se pomena inventivne dejavnosti za organizacije združenega dela ter v skladu s sklepi 8. kongresa ZSS ter delovnim načrtom republiškega odbora konec julija letos izvedel vprašalnik o inventivni dejavnosti v štiridesetih OZD lesne industrije in štirinajstih gozdno-gospodarskih organizacijah, ki skupaj zaposlujejo 38 000 delavcev.

Cilj tega vprašalnika je bil ugotoviti dejansko stanje na področju novator-

stva v delovnih organizacijah, da bi na osnovi dobljenih podatkov izdelali koncept svojega aktivnega pristopa k aktiviranju množične inventivne dejavnosti v sleherni delovni organizaciji. Podatke je prispevalo 23 delovnih organizacij, ki zaposlujejo 24 000, oziroma 63,3 % delavcev lesne industrije in gozdarstva, ter 9 gozdno-gospodarskih organizacij (podatki za SRS).

Ostali niso vrnilo izpolnjenega vprašalnika, zato se smatra, da inventivna dejavnost pri teh ni razvita.

Nekatere delovne organizacije pa imajo že izdelan pravilnik o inventivni dejavnosti, saj je čutiti pri teh, da imajo vsaj osnovno aktivnost na tem področju. Med te, lahko bi rekel, skoraj častne izjeme, sodi tudi HOJA.

Ker smo že zaorali ledino na področju inventivne dejavnosti s pravilnikom, pa tudi nagrade za izboljšave so bile že podeljene, naj bi ne ostalo pri mrtvilu in nezainteresiranosti, kajti redke častne izjeme so prepuščene le osebni zainteresiranosti in zagnanosti.

Za prispevke na področju izumov, inovacij, tehničnih izboljšav, pa tudi koristnih predlogov predlagamo uvedbo vzpodbudnih sistemov moralnega in finančnega stimuliranja inventivne dejavnosti v naših TOZD, pa naj bo to le pohvala v našem internem glasilu, denarna nagrada ali morda brezplačno letovanje v katerem od naših počitniških domov. Delavce je treba poučiti o namenu inventivne dejavnosti in o gospodarski koristi h kateri pripomore že najmanjša izboljšava.

Delovne organizacije nasplošno premalo izkoriščajo finančni potencial, ki se skriva v inovacijah, tehničnih izboljšavah in koristnih predlogih svojega proizvodnega procesa. Premalo se zavedamo, da ni ničesar izdelano tako, da se ne bi moglo izboljšati (racionalizirati).

Vsaka izboljšava, pa naj bo še tako majhna, pomeni v naši raznoliki proizvodnji pomembno izhodišče za ustvarjanje ogromnega prihranka.

To spoznanje mora biti osnovno vodilo, ki bo vzpodbujalo naše TOZD k čim bolj množični inventivni dejavnosti.

● STALIŠČA IN ZAKLJUČKI SINDIKALNE KONFERENCE

Nobenega sklepa brez razprave

Vsaka osnovna organizacija sindikata naj si v svojem programu zastavi samo toliko nalog, kolikor jih je v stanju tudi uresničiti — Programi, ki nas zanimajo kot občane in obvezujejo kot proizvajalce

Po sklepu Predsedstva sindikata podjetja je bila novembra sklicana sindikalna konferenca. Poleg članov konference so se tega sestanka udeležili tudi člani OO ZK, predstavniki samoupravnih organov, ter individualni izvršilni organi podjetja.

Tematika na konferenci nas je zadevala prvenstveno kot občane. Kajti, programi, kateri so bili obravnavani nam urejujejo in omogočajo boljše življenjske pogoje v kraju bivanja, to je na območju krajevne skupnosti. Kot proizvajalec pa nas ti programi obvezujejo, da s svojimi finančnimi sredstvi iz dohodka podjetja, prispevamo svoj delež k realizaciji programov SIS, občine ali krajevne skupnosti.

Poleg navedenega je konferenca tudi obravnavala predlog »Sindikalne liste« za prihodnje leto in sprejela stališča za sklic letnih skupščin sindikata po OOS v TOZD.

Če analiziramo delo konference po posameznih točkah dnevnega reda in prikazemo pomembnejše zaključke, je ta potekala takole:

1. Razprava o predlogu programa SIS družbenih dejavnosti za mesto Ljubljana v letu 1976.

— nerealno zvišanje zdravstvenih storitev (plačilo zdravil ipd.). Neupravičenost zdravljenja v inozemstvu, če so zdravstvene kapacitete na razpolago doma. Istočasno pa je bilo enotno stališče, da pri določenih posegih, če pri nas teh ni, ne bi smeli zavirati zdravljenja v tujini.

— zdravstvo in ostale družbene dejavnosti, ki se

finansirajo iz prispevkov občanov, bi morali oprostiti obveznega pologa za investicije.

— stabilizacijski programi SIS so preveč splošni, brez iskanja notranjih rezerv v dejavnosti, da bi s temi razlikami skušali kriti povečanje programov.

— povečanje kapacitet VVZ in uvedba celodnevne šole. Usmerjanje otrok v osnovnih šolah v poklice, ki jih družba potrebuje.

2. Razprava o srednjeročnem programu SO Ljubljana-Vič-Rudnik

— plan razvoja komunalnih dejavnosti, posebno vodovodnega omrežja je premalo obdelan.

— plan izgradnje VVZ in osnovnih šol je premajhen glede na porast prebivalcev v občini.

— izgradnja novih stanovanj je nezadovoljiva napram potrebam.

— nezadovoljiva ekspe-

ditivnost služb občine, posebno pri izdaji gradbenih dovoljenj je zelo slaba.

— davčni sistem ni kos nalogam in so še vedno primeri popravičenega bogatenja posameznikov.

— površine Barja koristno aktivizirati za kmetijske in gozdarske namene.

3. Razprava o osnutku samoupravnega sporazuma o finansiranju krajevnih skupnosti.

— sporazum nima konkretnega delitvenega programa

— objektivnost odbora pri delitvi finančnih sredstev na posamezne KS. Osnova bi morala biti število zaposlenih občanov, ter solidarnostni ključ za tiste KS, ki nimajo zaposlenih, ampak sredstva ravno tako potrebujejo za razvijanje svoje dejavnosti.

Letne skupščine naj bi obravnavale naslednje:

— poročilo o delu in finančnem poslovanju OOS;

— poročilo o rezultatih izvajanja stabilizacijskih programov;

— predlog Sindikalne liste za l. 1976;

— predlog delavskega in finančnega načrta za prihodnje leto.

3 Vsaka OOS naj si v svojem programu zastavi samo toliko nalog, kolikor jih je v stanju uresničiti. Prvenstveno pa programi morajo vključevati aktivno spremljanje izvajanja stabilizacijskih programov, oziroma pravočasno opozarjanje samoupravnih organov in strokovnih služb na neizvajanje teh nalog, ki jih določajo stabilizacijski programi.

- Geslo sindikalne organizacije v prihodnjem letu
- tu naj bo: Nobeno sklepanja na DS ali drugih samoupravnih organih
- ne sme biti realizirano
- brez predhodne razprave v delovnih ali sindikalnih skupinah.

● P R A V J E, D A O T E M R A Z M I Š L J A M O

...in še enkrat »Nagrade za lenobo«

V desetih mesecih leta 1975 smo za bolezni do 30 dni izgubili 66.624 ur ali 754.089,35 dinarjev, to pa so trije odstotki naših neto mesečnih dohodkov — Čas bi bil, da bi se sleherni zavedal, da je sestavni del podjetja, da je moč dvigniti proizvodnjo le, če vsi delamo složno in marljivo ter štedimo z materialom in dragoceno strojno opremo

Članek s tem naslovom v časopisu Delo me je spodbudil k razmišljanju, da bi bilo morda prav, če si ogledamo ali ni morda tudi v našem podjetju takih delavcev, ki so nagrajeni za lenobo. Namreč, pisec članka obravnava primere iz Lesnoindustrijskega kombinata Beograd. To podjetje izdeluje okna in vrata. Tovarna ima lepe načrte, da dvigne proizvodnjo, toda največja ovira in nevarnost jim preti od »zdravih bolnikov«. Teh je toliko, da vsaki peti človek ne dela. Januarja 1974. leta so zaradi bolezni izgubili celo 25,8 odstotkov delovnega časa. Pravijo, da so na ta način vrgli milijone skozi okno. Da pa je bilo določeno število res »zdravih bolnikov«, so ugotovili z uvedbo stroge kontrole po domovih. Tako so marsikaterega »bolnika« našli pri fušu.

Pisec članka v Delu navaja, da so s kontrolo le ozdravili precej »zdravih bolnikov«. Dalje, da so z analizo ugotovili, da so taki bolniki nevarni za podjetje kot celoto, pa tudi za pridne delavce, saj jim ti praktično krajejo zaslužek.

Tudi pri nas smo ugotovili, da imamo precej takih Zajatov, Milivojev in Janezov, ki so in si še znajo »prijeti« po nekaj dni bolniške. Tako imamo primere, ko so taki zahtevali dopust, in ker ga niso mogli dobiti, so si »vzeli bolniško«. Značilni so primeri ob večdnevih praznikih, ko dosledno več ali manj eni in isti delavci »zbolijo«. Poznamo primere, ko taki bolniki že več dni vnaprej vedo, da bodo zboleli za nekaj dni. Nek naš bivši delavec je vlek bolniško iz leta v leto. Sele po opozorilu je zdravnik ugotovil namišljeno bolezen. Toda ta delavec je bil vztrajen borec za svoje »pravice«. Kasneje si je kar sam podaljšal bolniško s falsifikatom. ... In tako smo se rešili tega večnega bolnika. Kaj bo o tem reklo sodišče, bomo šele videli.

Pri ugotavljanju naših »bolnikov« je zanimivo, da so to v glavnem eni in isti delavci. Njihovo delovno vne- mo je moč opaziti tudi kadar so na delu. Ti imajo, kakor pravimo »dve levi roki«. Dalje, kritizirajo dohodke, poznajo dobro vse pravice, ki jim gredo po naši zakonodaji; dolžnosti pa ne poznajo.

Ker številke ne varajo, jih pogledajmo kaj kažejo za bolniško v našem podjetju. Prevladuje bolniška do 30 dni, največ do nekaj dni. Tako smo izgubili v desetih mesecih 1. 1975 za bolezni do 30 dni 66.624 ur ali 754.089,35 din, to pa je 3% neto naših mesečnih dohodkov.

Od naših TOZD ima največ bolniške Velox, kjer je stalno 10% delavcev odsotnih.

- V celoti je v našem podjetju zaradi bolezni do 30 dni stalno odsotnih kar 36 delavcev. Če k temu prišteje-
- mo še dopuste, je stalno odsotnih kar 136 delavcev
- ... in kljub temu hočemo imeti vsi visoke zaslužke.
- Če pa so zaslužki prenizki, kdo je kriv? Vemo, da
- prav slabi delavci zavračajo krivdo na vodstvo podjetja.

Cas bi bil, da bi se sleherni delavec zavedal, da je sestavni del podjetja, in da se da dvigniti proizvodnjo le, če vsi delamo složno in marljivo ter da štedimo z materialom in dragoceno strojno opremo.

Do kdaj pa bodo taki še živeli na račun dobrih delavcev, pa je največ odvisno prav od pridnih, od njihove potrpežljivosti, da delajo za lene.

Morda bi k odpravi tega pojava lahko nekaj pripomogla tudi kadrovska služba. Pri sprejemu na delo je dobro če malo »poškili« v zdravstveno in delavsko knjižico. Iz nje je često moč ugotoviti »enodnevnice«, ki stalno prebirajo »boljši in lažji zaslužek«.

A. C.

● PREGLED IZSTAVLJENIH BOLNIŠKIH LISTOV V 10 MESECIH 1975

TOZD	Zahtevalo bolniški list	1x	2x	3x	4x	5x	6x	7x	8x	Skupaj zaposl. v bol.	Št. izst. bol. l.
Podpeč		38	30	16	13	9	2	1	—	109	262
Polhov Gradec		28	16	3	—	1	—	—	—	48	74
Stav. mizarstvo		44	44	19	7	7	5	1	1	123	297
Rob		6	1	1	—	—	—	—	—	11	8
Skofljica		20	9	2	2	—	—	—	—	33	52
Velox		17	9	7	4	4	3	1	—	45	117
Tesarstvo		26	21	12	7	—	2	1	—	69	151
Uprava		16	8	2	1	—	—	—	—	27	42
Skupaj:		195	138	62	34	21	12	4	1	467	1005

Iz gornje tabele je razvidno, da je skupno 467 zaposlenih iskalo bolniško, od tega 195 zaposlenih 1-krat, 138 zaposlenih 2-krat, 62 zaposlenih 3-krat, 34 zaposlenih 4-krat, 21 zaposlenih 5-krat, 12 zaposlenih 6-krat, 4 zaposleni 7-krat in 1 zaposlen 8-krat v 10 mesecih (ali skoraj vsak mesec 1-krat).

Ce spremeni vse izgubljene ure bolniške v število zaposlenih, potem vidimo, da je bilo povprečno v 10 mesecih v bolniškem vsak dan 36 ljudi.

vse ure bolniške = 66624:1816 (mora opraviti ur 1 zaposl. v 10 mesecih) = 36 zaposlenih.

● IZGUBA ŠTEVILA ZAPOSLENIH ZARADI BOLNIŠKEGA STALEŽA

TOZD	Izgub. ure	Obvezne ure v mes. 10 mes.	Št. zap. v bol.	Povp. št. zap.	%
Podpeč	15.263	1816	8	180	4,4
Polhov Gradec	5.336	1816	3	105	2,9
Stav. miz.	19.270	1816	11	181	6,1
Rob	1.248	1816	1	23	4,3
Skofljica	3.904	1816	2	54	3,7
Velox	7.129	1816	4	45	8,9
Tesarstvo	11.738	1816	6	99	6,1
Uprava	2.736	1816	1	91	1,1
Skupaj:	66.624	1816	36	778	4,6

Iz tabele je razvidno, da ima največji izostanek glede na število zaposlenih TOZD Velox, sledijo Stavbno mizarstvo, Tesarstvo, Podpeč in Rob, na koncu pa sta Polhov Gradec in DSSS.

BOLNIŠKI STALEŽ DO 30 DNI V ČASU OD 1. JANUARJA 1975 DO 31. OKTOBRA 1975

TOZD	Število ljudi v boln.	Štev. bol. list.	Štev. izgubljen. ur	Štev. vseh razpol. ur	%	IZPLAČANI NETO OD			Povpr. štev. 10 mes.	Štev. del. na bol.
						Za bolniško	Vsi OD skupaj	%		
Podpeč	109	626	15.263	317.036	4,8	151.342,75	4.686.731,35	3,2	180	6,0 %
Polhov Gradec	48	74	5.336	185.719	2,9	65.581,90	3.073.945,85	2,1	105	4,6 %
Stavb. mizar.	123	297	19.270	330.344	5,8	215.260,50	5.226.450,70	4,1	181	7,1 %
Rob	8	11	1.248	40.756	3,1	13.078,45	671.737,95	1,9	23	3,5 %
Skofljica	33	52	3.904	97.415	4,0	44.562,10	1.557.900,35	2,9	54	6,1 %
Velox	45	117	7.129	90.820	7,8	86.628,70	1.352.838,55	6,4	45	10,0 %
Tesarstvo	69	151	11.738	194.034	6,0	137.275,60	3.354.948,40	4,1	99	7,0 %
DSSS	27	42	2.736	163.106	1,6	40.359,35	3.598.631,55	1,1	91	3,0 %
SKUPAJ:	467	1006	66.624	1.419.230	4,7	754.089,35	23.523.184,70	3,2	778	6,0 %

Iz zgornje tabele je razvidno, da je bilo skupaj v podjetju v 10 mesecih 467 ljudi v bolniškem staležu ali 6% od vseh zaposlenih v 10 mesecih. Na povprečno število zaposlenih v 10 mesecih je imel TOZD Velox 10% ljudi v bolniškem staležu, sledijo mu TOZD Tesarstvo in Stavbno mizarstvo s po 7%, nato Podpeč in Skofljica s 6% in nazadnje še TOZD Polhov Gradec s 4,6%, Rob 3,5 in DSSS s 3%.

V tem obdobju je bilo izgubljenih zaradi bolniške 66.624 ali 4,7% vseh razpoložljivih ur. Pri tem prednjači zopet TOZD Velox s 7,8% izgubljenih ur, Tesarstvo s 6,1% itd., najboljši pa so DSSS z 1,6% izgubljenih ur zaradi bolniške do 30 dni.

Ce pogledamo v tabelo, kjer je izguba zaradi bolniške prikazana v dinarjih, vidimo, da smo v 10 mesecih plačali za bolniško do 30 dni 754.089,35 din ali 3,2% od vseh izplačanih neto OD. Po TOZD je zopet Veloxna: najslabšem s 6,4%, potem TOZD Tesarstvo in Polhov Gradec s 4,1%, najmanj pa je za bolniško izgubilo DSSS z 1,1%.

● MARINKO FRANC:

27 LET

ZVESTOBE

Novembra je odšel v pokoj Marinko Franc, Kv mizar — skupinovodja, zaposlen v TOZD Stavbno mizarstvo.

Pri podjetju je bil neprekinjeno 27 let, kar mu je tudi vsa priznana delovna doba.

Rodil se je 1. 1915 v Lukovici pri Brezovici. Manjša kmetija je le s težavo preživljala 9 mladih ust. Se teže je bilo, ko jim je leta 1931 umrl oče. Od devetih otrok so še vsi živi.

Mizarske stroke se je Marinko učil v Bevkah pri mojstru Nartniku. Ker je bil na delo navajen že doma, mu ni bilo težko delati po ves dan. Domov je hodil le ob nedeljah.

Del vojne je preživel v internaciji (Dachau in Hamburg). Domov se je vrnil šele leta 1947. Leta 1952 se je preselil v lastni dom. Od šestih otrok jih je pri kruhu že pet, le najmlajši, star 13 let, še hodi v šolo.

Marinko Franc

V Stavbnem mizarstvu v Slomškovi se je zaposlil leta 1948. Deal je v gornji delavnici in na montaži. Po selitvi obratov na ICV je delal na ročnem krpanju kot skupinovodja.

Zastavili smo mu nekaj vprašanj:

Kakšna je razlika med načinom dela v povojnih letih in sedaj? Kako ste zadovoljni s pogoji dela na ICV? Kolikokrat ste bili na dopustu in sindikalnih izletih? S čim se boste ukvarjali kot upokojevec?

Marinko: »Razlika v načinu dela je precejšnja. Mnogo dela je bilo ročnega. Posebno težak in zamuden je bil v Slomškovi transport v gornjo delavnico. Tople malice ni bilo, delali smo vse sobote. Sedanja pogoji dela so mnogo primernejši. Z manj truda se dosega boljše kvaliteta in več. Kar zadeva dopust, moram reči, da še nisem bil na odhodu. Vse dopuste sem koristil doma, saj je bilo vedno dovolj dela. Bil pa sem enkrat na sindikalnem izletu in enkrat na srečanju jubilarov. Srečanje jubilarov je dobra stvar in mi je ostalo v lepem spominu.

Kaj bom delal kot upokojevec me ne skrbi. Malo bom kmetoval in malo mizaril. Doma imamo cirkular in »ponka«, pa nekaj orodja. Kakšno omario, skat ali kolo bom še vedno spravil skupaj.

Od skromnega in vestnega sodelavca smo se poslovili z željo, da se bo v krogu številne družine še dolgo zdrav ukvarjal s kmetovanjem in mizarjenjem.

STANE MESAR

● AKTIVNOST NAŠIH DELAVCEV V KRAJEVNIH SKUPNOSTIH

OD GARAŽE DO NOVEGA KULTURNEGA DOMA

Sodelovanje članov našega kolektiva s krajevno skupnostjo na Robu je že obrodilo sadove

Da bodo krajevne skupnosti polno zaživele, je nujno sodelovanje vseh krajanov. V nekaterih krajevnih skupnostih se je to sodelovanje že lepo razvilo in po kazali so se prvi uspehi.

Med drugimi so posebno aktivni naši sodelavci na Robu. Tako sem povprašala Mirka KLANČARJA o delu izven HOJE in povedal mi je naslednje

— Misel, želja, da bi imeli svoj kulturni dom, je že zelo stara. Začeli smo ga graditi leta 1972. Pobudnik je bila Puhova Angela, ki je še danes močno aktivna. Za samo gradnjo doma smo zbirali denar, les in opravili veliko prostovoljnih ur. Nekaj denarja je dala tudi krajevna skupnost. Veliko pa je pomagala tudi naša žaga. Dom ima dvorano z odrom, garderobno sobo, sejno sobo in knjižnico, je pripovedoval Mirko KLANČAR.

Zakaj ste se sploh odločili za to gradnjo?

Tu na Robu že vrsto let deluje kulturno umetniško društvo. Pri — Septembra smo imeli krajevni praznik in smo uradno odreje razne igre. Igrali smo kar v avtobusni garaži. Avtobuse smo zrinili ven, zakurili peči na žaganje in postavili oder. Tako »na-rejena« dvorana je bila vedno polna, celo vrata smo morali sneti in ljudje so stali zunaj na mrzolu. Sedanja dvorana pa je dovolj velika za vse.

● Ce sem vas prav razumela, tudi vi igrate. Kdaj pa imate vaje?

— Vaje imamo ob sobotah zvečer in v nedeljo dopoldne. Včasih pa se dogovorimo tudi za med tednom.

● In kdaj ste otvorili tale vaš dom?

Pril nas dom družbenih organizacij. Letos je bila tu že revija amaterskih dramskih skupin občine Ljubljana-Vič-Rudnik. Naša skupina je dobila kar lepo oceno.

● Kaj ste doslej že igrali?

— No, pripravili smo že veliko iger. Med njimi: »Domen«, »Dve nevesti«, »Charlijeva teta«, »Ka-

dar se ženski jezik ne suče«, in še več drugih.

● In kaj pripravljate novega?

— Ker želimo drugo leto zopet sodelovati na reviji dramskih skupin naše občine, se že pripravljamo z novo igro — »Mirandolina«. Upam, da bomo uspeli.

● Kakše načrte imate za leto 1976?

— Predvsem bi se radi čim boljše uvrstili na reviji dramskih skupin občine Vič-Rudnik. Drugo leto želimo urediti športno igrišče. Radi bi tudi organizirali plesni tečaj. Osebo pa si želim, da bi bil zdrav in bi lahko pomagal po svojih močeh na žagi in v našem novem domu.

Poslovala sem se od prijaznega

Mirko Klančar

Mirka Klančarja, med potjo domov pa sem se ustavila še v novem domu družbenih organizacij na Robu. Ravno pripravljali so za proslavo dneva republike. Seznanila sem se s prisrčno Angelo Puhovo, ki mi je razkazala vse prostore v tem domu. 29. november je sedaj že mimo in prepričan sem, da so ga krajani Roba lepo in prijetno proslavili.

- To tesno sodelovanje naših sodelavcev s krajevno skupnostjo
- je že obrodilo sad — lep dom
- kulture. Vemo pa, da niso naši
- ši na Robu osamljen primer
- in bomo prihodnjih obiskali
- zopet kakega aktivnega krajan
- na — našega sodelavca.

L. M.

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE

Vodoravno: Mrak, Smole, ekipa, krava, Jereb, Feliks, Alabama, Raner, roleta, Lamar, Ike, znak, kolar, otor, skok, Fap, NATO, jer, Ines, viličar, IS, AZ, Hren, linija, olika, poet, Tosama, klin, Brejč, Te, planota, rana, brt, klada, at, ETA, krik, repa, Ane, za, sraka, Ema, mln, Aretino, Fe, pokna, nota, kro-mit, šilo, Itali, trolar, kolk, kt, li, Krvavec, veja, mur, Iris, pot, Nika, Jera, jarem, remi, oče, nalet, anilin, rovar, Cremona, anemik, šarec, U Tant, Anita, Arica, mora.

● Na uredništvo glasila HOJA je prispelo 17 rešitev križanke od katerih pa so žal samo tri pravilno rešene.

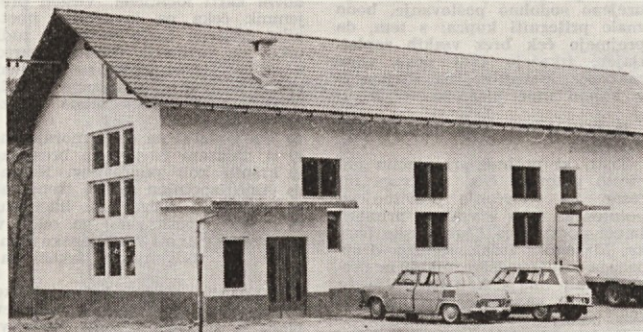
Pravilno rešitev so poslali:

Košček Stanka, TOZD Galanterija

Zalar Jože, TOZD Galanterija

Krek Anton, TOZD Stavbno mizarstvo,

ki bodo prejeli tudi knjižne nagrade.

Dom družbenih organizacij na Robu

● INŽENIR TONE MAJČEN, SLOVENSKI PRVAK IN REKORDER V HOJI

V slabih treh urah z Rudnega polja na Triglav

Veliko vas pozna sodelavca ing. Toneta Majcena, ki se najmanj po osem ur na dan ubada v DSSS »Hoja« s številkami, seštevanjem, primerjanjem, indeksi in s še drugimi bolj zapletenimi rečmi. Prav gotovo pa je bolj malo tistih, ki bi vedeli kaj ta preskromni tih Tone počne potem, po drugi uri. Mar veste, da je v atletski disciplini — hoji bil letos in lani prvi na slovenskem prvenstvu in četrti na državnem? Prav je, da se seznanimo s tem našim športnikom, zato smo ga zaprosili za razgovor, za naš časopis.

Tovariš Majcen, povejte nam prosim kaj o poti, ki ste jo prehodili doslej kot slovenski športnik?

— Rodil sem se leta 1936 v Gorjah pri Bledu, svoja otroška leta pa sem preživel v Dalmaciji, kjer je bil zaposlen oče. Sanke in smuče sem videl šele 1947 leta. S športom sem se začel ukvarjati že v šoli. Od 6. razreda osemletke dalje sem igral v reprezentancah nogomet in košarko, gojil pa sem še druge športe. Pri Odredu (sedaj Olimpija) sem dve leti igral nogomet, potem pa sem pri istem klubu pričel gojiti atletiko, s katero se ukvarjam še danes.

Se morda spomnite svojega prvega nastopa v atletskem tekmovalstvu?

O seveda se. Moje prvo tekmovalje je bil tek na 10 km za atletski pokal Jugoslavije, na tekališču v Ljubljani. To tekmovalje je bilo že po treh mesecih treninga in ves čas tekmovalja sem si želel le eno: da ne bi bil zadnji. No res, enega sem v finišu premagal. Moj rezultat je bil 37'42".

In kako je potem tekla vaša športna pot?

— Bil sem dolgoprogaš, ne hiter, ampak vzdržljiv. Vsako leto sem v teku na 10.000 metrov rezultat popravil za približno 2 minute in dosegel čas 33'38" v slovenski reprezentanci ob dvoboju republike. To je bil že lep rezultat.

Vsako leto sem se tudi udeleževal pohoda ob žici okupirane Ljubljane, na katerem je naša ekipa trikrat zmagala.

Moje doseganje uspehov na športnem področju je zaustavila prometna nesreča leta 1962. Nekaj časa nisem treniral. Potem se mi je zdravje zboljšalo in sem šel na od-

služnje kadrovskega roka. Ko pa sem se od vojakov vrnil domov, sem pričel spet redno trenirati. Leta 1970 sem v Celju brez posebnega treninga poskusil s hojo na 10 km, in bil sem peti. Po tej tekmi sem se odločil in pričel sistematsko trenirati hojo. Ta hoja ni hoja v običajnem smislu, ampak je zanjo predpisana posebna tehnika. Vsako leto sem rezultat zboljševal in sem bil leta 1972 in 1973 drugi na slovenskem prvenstvu, pa peti na državnem. Leta 1974 in 1975 pa sem bil prvi na slovenskem prvenstvu in četrti na državnem prvenstvu. Uspel sem zboljšati slovenski rekord na 5 in 10 km.

Katerih tekmovalj se še udeležujete?

— Vsako leto se udeležim vseh smučarskih maratonov — trnovskega, bloškega. Sodelujem tudi na gozdarskem prvenstvu Slovenije. Udeležujem se tudi tekmovalja »kros Dela«, na katerem sem bil lani zmagovalec v svoji kategoriji. Za doseg vseh teh rezultatov je gotovo potreben trening. Kdaj in kako trenirate?

— Treniram pet do šestkrat na teden v vsakem vremenu, približno po 17 km. Trening traja okrog dve in pol ure, moja pot pa poteka preko Golovca, Rožnika, Nemške ceste, Tacna, Rašice na Črnuški most.

V zimskem času ne kosim doma, ampak kar v službi malo »krepkeje« malicam in grem na trening, ker je tako hitro tema. Poleti pa še doma kaj malo pojem, pa grem na trening. Alkohol ne pijem in ne kadim. Le včasih spijem malo piva.

Nam zaupate kakšno zanimivost, dogodek z vaših treningov?

— No, morda bi vas zanima-

lo to, da smo letos po zgledu smučarskih tekačev, za trening tekli na Triglav. Trije smo bili in smo v slabih treh urah pretekli z Rudnega polja do Vodnikove kočice, pa Planike na Triglav. Nazaj pa smo za isto pot rabili 2 uri in 5 minut. Na tej poti nisem imel nobenih težav in sem prepričan, da bi prišel na cilj še za kako uro prej, a ker smo tekli v skupini, sem se moral ozirati še na kolega.

In katerega uspeha ste bili najbolj veseli?

— Najbolj vesel sem bil lani, ko sem bil prvi slovenski prvak v hoji na 20 km, z rezultatom 1'43".

Pa druga priznanja?

— Se kot študent sem tekmoval in dobival priznanja. Ob 30-letnici osvoboditve sem dobil tudi družbenopolitična priznanja mesta Ljubljane, atletske zveze Jugoslavije in plaketo ob 20-letnici društva Olimpija.

Ali vam je katero množično tekmovalje posebno pri srcu?

— Najraje se udeležujem teka ob žici okupirane Ljubljane. To je spomin na vojna leta. Bil sem takrat sicer še otrok, a okusil sem vse kar so tista leta prinesla moji domovini. Živelim smo v Trogiru. Oče je bil pri partizanih. Pri nas je živela stara mama, ki se ji je od vsega hudega pomračil um. Napadla je četnike, pa so jo poslali v bolnico v Split, od koder je poskusila zbežati, a na begu so jo prerežali. Še mesec dni je potem živela v bolnišnici, ravno toliko časa, da sta prišla k njej, vsak s svoje strani, mama in oče, da so se še enkrat videli. Med vojno nekaj let sploh nisem vedel kaj je z očetom in mislilim smo, da je padel. Mama je bila ves čas aktivistka. Spominjam se, kako sem majhen pobč nesel obvestilo ven iz Trogira. Skritega sem imel v robu kratkih hlač. Med potjo sem opazil patroljo. Skril sem se v skalovje, ko pa so odšli, sem se spustil v dir in jok in pritekel naravnost v naročje domačinu, kateremu sem nesel sporočilo. V tistih

vojnih letih sem se večkrat srečal z lakoto. Teka ob žici okupirane Ljubljane sem se doslej udeležil sedemnajstkrat. Naša ekipa je bila trikrat prva, nekajkrat druga, sicer pa je zasedla peto ali četrto mesto. Prvič nas je bilo v ekipi pet, tekli smo vsak s puško in nahrbtnikom 36 km. Na cilj smo prišli s krvavo ožuljenimi nogami in ramami, izčrpani in smo rekli nikoli več! No, že čez nekaj dni smo premišljevali, kako se bomo pripravili za naslednje leto, da nam bo lažje. Kasneje so se pogoji tega teka olajšali. Sedaj je proga dolga 26 km in ni puške in nahrbtnika, ekipa pa šteje le tri člane. Rad se tudi udeležim Trnovskega smučarskega maratona. To je spomin na XIV. divizijo. Ta maraton je dolg 25 km in moraš biti res vztrajen in borben da vzdržiš do konca.

Kako pa je bilo pri vas doma še prej, pred vojno, ko ste bili še vsi skupaj?

— Nič me niso crkljali. Že majhnega so me doma vzgajali v fantični, ki se ne joka za »vsako figo«. Če sem kdaj padel in se malce potokel, pa sem jokal, me je mama kaznovala zato, ker sem jokal. Spominjam se, da me je oče pošiljal po vino, pa sem na enem in istem mestu trikrat pačel in se s steklenico porzal, a nisem jokal. Ko smo otroci pekli krokanat (to je pražen sladkor, potresen z mandoljini), pa so mi večji rekli, »na, to je pa zatek«, sem seveda ponujeno prijel in si opekeli vso roko. Doma sem potem jedel z levico in opečene roke dolgo časa sploh nisem hotel pokazati mami.

Ing. Majcen, vas smem vprašati, kako gleda vaša družinica na svojega športnika?

— Moja žena se za šport ni zanimala, dokler se ni spoznala z menoj. Kot fant in dekle sva »hodiła skupaj« sedem let in pol. Hodila je z menoj na tekmovalja. Sedaj telovadi. Vsako leto gresta s sinetom, ki je star devet let in pol z menoj ob žici okupirane Ljubljane. Sin je član TVD Partizan, je najmlajši član Olim-

Inž. Tone Majcen

pije in skače v daljino, ter teče na 60 m.

Sin mi ureja vse priborjene diplome in značke, ter hrani štartne številke, ki jih lahko na nekaterih tekmovaljih vžamem. Na pohodu ob žici okupirane Ljubljane sem enkrat dobil bivski aparat, drugič uro, pa je sin tudi to shranil.

Ob tekmovaljih me žena običajno čaka na cilju. Letos pa me bo spremljala na Trnovskem maratону.

S treningom in udeležbo na tekmovaljih imate gotovo finančne izdatke. Kako jih križete?

— V glavnem vse sam. Tudi opremo si nabavim sam. Včasih kaj na občini Bežigrad »nafahtam«, zlasti za ekipo ob žici, stroške za potovanja na tekmovalja pa mi povrne klub. Sam treniram iz zadovoljstva in zaradi prijetnega počutja, da sem še vedno aktiven. Po službi mi ukvarjanje s športom pomeni sprostitve.

Tovariš Majcen, hvala za ta razgovor in dovolite, da vam v imenu sodelavcev kolektiva »Hoje« in v svojem imenu iskreno čestitam k vsem vašim športnim uspehom.

M. LOGAR

● P L A Č E V A N J E S Č E K I

Varno, preprosto in zanesljivo

Ček pomeni denar, gotovino, zato je seveda poslovanje s čeki natančno urejeno in podvrženo določenim zakonitostim, ki so v prid kupcu, prejemu in banki

Poslovanje s čeki je odraz moderne bančne tehnologije, ki jo je pred leti začela uvajati tudi Ljubljanska banka. Mnogo ljudi, ne le poslovnih, in tistih, ki veliko poklicno potujejo, je že dojelo, kaj pomeni zanje ček, kaj vse lahko z njim kupijo oziroma plačajo. Ustvaril se je že določen krog imetnikov osebnih tekočih računov, pa tudi podjetij, trgovin, turističnih agencij, gostišč in drugih organizacij, ki čeke prejema. Vsi skupaj so spoznali, da je tako poslovanje enostavnejše in mnogo priročneje kot z gotovino.

● ZAKAJ ČEK?

Ob vse večji izbiri blaga, ob vse hitrejšem ritmu našega vsakdanjika, zmanjkuje časa, da bi človek lahko tako kupoval, kot je nekoč. Spominimo se, kako so kupovali naši starši: moke vsaj za mesec dni, prav toliko tudi sladkorja, olja, pa kave in soli. Kadar pa je bilo treba kupiti kaj trajnejšega, na primer perilo, posteljnino, pohištvo, se je o tem govorilo mesece in mesece. In dan napaka je bil pravcati praznik za vso družino, vedno se je kupilo še kaj počez, kot spomin na veliki nakupovalni dan.

● Ti časi so že zdavnaj mimo. ● Danes, ko je svet prežet z informacijami, se vse pogosteje dogaja, da seže kupec po tistem, kar se mu zahoče trenutno in o potrebnosti ali nepotrebnosti nakupa ne pomišlja prav veliko. Poleg tega se nam najboljše priložnost za nakup ponudi največkrat kot nalašč prav tedaj, ko nimamo s seboj dovolj denarja.

V razvitejših deželah so to spoznali že veliko pred nami. Spoznali so, da se da včasih kupiti stvari neverjetno ceneje kot drugič, da se včasih za isto vsoto dobi več, da se nehote ponujajo priložnosti, ko se nakup dejansko splača.

Ce bi z vsem tem računali, bi morali imeti kot ljudje, ki vemo, kdaj se splača kupovati, gotovino vedno pri sebi. To pa ni

niti varno niti praktično. Čekovna knjižica, drobna knjižica lističev, pa nam omogoča, da kupujemo in plačujemo kjerkoli in karkoli. Toda samo tiste trgovine in druge poslovalnice, ki imajo urejeno sodobno poslovanje, bodo znale pritegniti kupca: s tem, da prejmejo ček brez vsakih zapletljivih, izkažejo tudi neke vrste zaupanje, potrditev, da verjamejo v kupno moč plačnika.

● POPOLNA ZANESLJIVOST PLAČILA

Tisti, ki prejme pri plačilu namesto gotovine ček, ne tvega ničesar. Za vnovčenje pravilno izpolnjenega čeka v vsakem primeru jamči podružnica Ljubljanske banke, ki je ček izdala. Služba družbenega knjigovodstva nikoli ne preverja, ali ima ček kritje. Vsa ta negotovost zadeva samo Ljubljansko banko.

Prejemanje čekov pomeni dokaj poenostavljen plačilni promet. Ček je vedno izpolnjen na celotno vsoto, zato ni treba menjati denarja, skakati za drobižem in ob zaključku poslovanja sortirati bankovce in kovancev ter jih vestno preštete oddati na za to določeno mesto. To ne omogoča le mnogo hitrejšega dela, marveč tudi mnogo zanesljivejše poslovanje. Ni se moč ušesti, ni moč prejeti ponarejenega denarja ali denarja, ki je toliko poškodovan, da ga banka zavrne ali označi za manj vrednega. Pravilno izpolnjen ček je

vedno neoporečno plačilno sredstvo.

● PRAVILNO IZPOLNJEN ČEK Seveda pa tudi za ček veljajo pravila, ki zagotavljajo varnost banki. Na čeku, ki ga predloži plačnik, mora biti napisano, kolikšen znesek naj izplača Ljubljanska banka in komu. Napisana mora biti torej natančna vsota in naziv organizacije, ki ček prejme. Ček mora biti podpisan. Podpiše ga seveda tisti, ki z njim plačuje. Da je ček predložila prava oseba, se da kaj preprosto ugotoviti: prejemu čeka se mora plačnik »predstaviti« s čekovno karto, na kateri je podpis imetnika tekočega računa, torej morata biti podpisana na čeku in čekovni karti identična. Vesten prejemnik čeka pa kontrolira imetnika čekovne karte in čekov tudi tako, da primerja čekovno karto z osebno izkaznico; na čekovni karti je namreč napisana tudi registrska številka osebne izkaznice.

● Vsi podatki na čeku morajo biti napisani čitljivo in brez kakršnih koli popravkov. Nepravilno izpolnjen ček je treba takoj vrniti njegovemu imetniku in ga napotiti, naj ga odda v poslovni enoti Ljubljanske banke, ki vodi njegov tekoči račun.

Najmanjša vsota, katero lahko kupec oziroma naročnik storitev plača s čekom, je 30 dinarjev. Prav tako je določena največja vsota, in sicer tisoč dinarjev. Če je treba plačati vsoto, ki je večja od tisoč dinarjev, imetnik tekočega računa izpolni več čekov, pač toliko, da je pokrita celotna vsota. Ali bo pri tem prekoračil dobroimetje na svojem tekočem računu, nikakor ni skrb prejema čeka, marveč vedno samo Ljubljanske banke.

● ČEKE PREVZEMA SDK

Čeke, ki jih organizacija prejme namesto gotovine, je treba na hrbtini strani podpisati. To opravi pooblaščen osebi. Prav tako mora biti na hrbtini strani štampiljka organizacije, ki je ček prejela. Potem je treba čeke razvrstiti po podružnicah Ljubljanske banke, ki so čeke izdale ali kot pravijo bančniki, na katere so čeki trasirani.

Za vsako podružnico Ljubljanske banke je treba sestaviti specifikacijo, ki obsega številko žiro računa banke, popis številke prejetih čekov in čekovnih zneskov ter skupno vsoto čekov. Takšno specifikacijo, overjeno s štampiljko, podpisata pooblaščen osebi. Specifikacija se izdela v treh izvodih: dva je treba skupaj s čeki predložiti pristojni SDK, eden pa ostane organizaciji.

● Vsota vseh specifikacij se vpiše na barirano položnico, na kateri mora biti seveda napisano ime organizacije in številka njegovega žiro računa pri SDK. Vse skupaj, čeke, specifikacije in barirano položnico je treba predložiti pristojni SDK v osmih dneh, če sta podružnica Ljubljanske banke in organizacija v istem kraju, če sta ta dva kraja različna, pa v petnajstih dneh.

SDK, ki vodi žiro račun organizacije, prenese na podlagi dokumentov vsoto, ki je napisana na barirani položnici, na žiro račun organizacije, v breme pa ga knjizi podružnicam Ljubljanske banke, ki so čeke izdale oziroma na katere so čeki trasirani.

Ček pomeni denar, gotovino, zato je seveda poslovanje s čeki natančno urejeno in podvrženo določenim zakonitostim, ki so v prid kupcu, prejemu in banki. Poslovanje s čeki je torej mnogo enostavnejše, hkrati pa tudi varnejše, saj ukradenih čekov ni mogoče vnovčiti mimo redne in zakonite poti. Odpade tudi preštevavanje denarja, s tem pa delo, ki je pogosto zoprno in se kaj rado dolgo vleče.

● STE ZE POMISLILI, DA BI SE JIM PRIDRUŽILI?

● Z A L E T O 1 9 7 6

Novosti v sindikalni listi

Realizacija izplačil nam bo omogočena samo z neposrednim aktivnim delom, večanjem storilnosti in ustvarjanjem dohodka v podjetju

Sindikalna lista za leto 1976. je skupen dogovor organizacij sindikata in še nima neposredne pravne veljave. Stališča iz te liste so obvezna za udeležence SS šole, ko bomo z zavzemanjem sindikalnih organizacij, in udeležencev samoupravnega sporazumevanja, postala sestavni del teh SS dejavnosti v merilih za razporejanje dohodka in za delitev sredstev na OD.

Sele v tem primeru veljajo za nespoštovanje teh določb sankcije, kot jih določa samoupravni sporazum. Zato so osnovne organizacije sindikata s svojo aktivnostjo dolžne zagotoviti dosledne spoštovanje Sindikalne liste v mejah razpoložljivega dohodka, ter ob upoštevanju določil družbenih dogovorov o višini skupne porabe.

Najnižji osebni dohodek se med letom spreminja skladno z gibanjem poprečnih OD na delavca v republiki, kakor tudi vsi ostali izdatki (dnevnice, terenski dodatek itd.). O višini valorizacije O D ino stalih izdatkov bo udeležence SS pravočasno obveščal republiški Svet Zveze sindikatov Slovenije.

Za izplačila, ki so enkratna v letu (regres za letni dopust) se med letom ne spreminja.

Ce pogledamo bistvene novosti, ki jih prinaša sindikalna lista, pa te še niso vključene v naše samoupravne akte podjetja, so naslednje:

1. Najnižji osebni dohodek:

Sindikalna lista zagotavlja OD vsakemu delavcu za normalno delo, 60 % povprečnega OD na zaposlenega v Sloveniji v minulem koledarskem letu.

		Povprečje v rep.	60 %
— leto 1974.	Din	2.670,00	1.600,00
— leto 1975. (10 mes.)	Din	3.369,00	2.021,00

Iz prikazanega sledi, da v Hoji prihodnje leto najnižji OD ne bi smel biti nižji od 2.021,00 din na mesec.

2. Dodatek za nočno delo in delo na nedeljo:

Novost je varianta, da se ta dodatek lahko izplačuje v enakem dinarskem znesku na vse delavce, ki so opravičeni do dodatka in ne v % na osnovno, kot je praksa dosedanjih izplačil.

3. Nagrajevanje iz vloženega minulega dela:

Osebni dohodek delavca je odvisen tudi od vloženega minulega dela. Predlog omogoča, da imamo v Hoji možnost nagrajevati iz tega naslova, ko je osnovni pogoj samo delovna doba, precej povečati.

Primer — delavca z 10-letno delovno dobo

— zaslužek po osnov. obrač. postavki	Din	2.800,00
— dosedanjí dodatek 10 let X 4,50 din	Din	45,00
— predlog sindikalne liste nam omogoča izplačilo 4 % od osnove (4 % od 2.800,00)	Din	112,00

4. Dnevnice

Novost je predlog, da se izplačuje polovična dnevница za odsotnost delavca za manj kot 8 ur s sedeža podjetja ali TOZD.

5. Terenski dodatek:

Bistvena razlika v izplačilu tega dodatka je predlog, ki pravi: Terenski dodatek gre delavcu v primeru, ko sta organizirani hrana ali prenočišče na terenu, sicer pa ima delavec pravico do dnevnice.

6. Regres za prehrano med delom:

Sindikat se mora prizadevati, da je organiziran topli obrok hrane za vsako izmeno v TOZD.

Udeležba organizacije je lahko največ do 300 din mesečno na delavca. Ta regres se ne more izplačevati v obliki vrednostnih bonov.

Višino dogovorjenega regresa se lahko z vrednostnimi boni izplačujejo delavcem, ki z zdravniškim spričevalom dokažejo, da imajo predpisano dietno prehrano.

7. Regres za letni dopust:

Maso sredstev za nadomestilo stroškov rednega letnega dopusta se oblikuje v višini najmanj 1.100 do največ 1.300 din na zaposlenega.

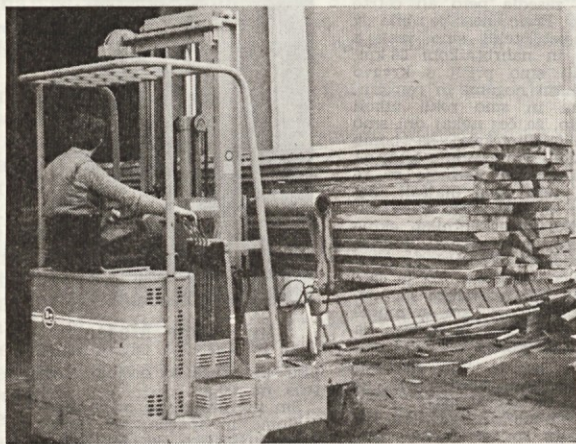
V znesku za regres za letni dopust je všteto tudi regresiranje oskrbnega dne v počitniških domovih.

Višino regresa, ki ga neposredno dobi izplačanec delavec, je lahko višji ali nižji od zneska s katerim je bila oblikovana masa sredstev za regres. Kriterije določijo udeleženci SS, upoštevaje pri tem socialni ali zdravstveni položaj delavca.

Do regresa je upravičen vsak delavec, ki ima pravico do letnega dopusta in mu ga mora izplačati organizacija, pri kateri koristi dopust.

- Nakazane novosti raznih izplačil in dodatkov,
- katere predvideva sindikalna lista za prihodnje
- leto, je v veliki meri odvisna od prizadevanja
- sindikalne organizacije, da se ta določila vklju-
- čijo v samoupravne akte podjetja. Realizacija
- izplačil, pa nam bo omogočena samo z nepo-
- srednim aktivnim delom, večanjem storilnosti
- in ustvarjanjem dohodka v podjetju.

NOV VILIČAR

V letošnjem poletju je TOZD Stavbeno mizarstvo postalo bo-Viličar je nemške izdelave in ima nosilnost 1,5 t, kar v drugategatejše za pomembno napravo: ločno čelni baterijski viličar. žini baterijskih viličarjev predstavlja močnejšo izvedbo. Navedeni stroj služi v prvi fazi za:

- manipulacijo žaganega lesa v temperirnici;
- dovoz žaganega lesa iz temperirnice v razzagovalnico, kar je najpomembnejše in so doslej to opravljali pretežno ročno;
- odvoz žamanja in kosovnih odpadkov iz proizvodnje;
- skladanje polizdelkov na nadfaznem depozju v dve etaži.

Z ureditvijo prehodov med ročno delavnico in strojno ter med strojno in skladiščem, bo novi viličar opravljal še naslednje naloge:

- prevoz končnih izdelkov na skladišče,
- skladanje izdelkov na skladišče ter
- nakladanje izdelkov na tovornjake.

Da bo lahko viličar opravljal navedena dela, bo potrebno preurediti skladišče izdelkov in ga privediti za delo z viličarjem.

Zelje in hotenja vseh prizadetih je, da bo uvedba viličarja stekla čim prej na vseh predvidenih delih.

Stane Mesar

HOJA — Glasilo kolektiva Hoja — predelava lesa Ljubljana, Langusova 8. — Tiska Tiskarna LJUBLJANA, Ljubljana — Odgovorna urednica Marjana Kampjut — Ureja uredniški odbor: Majda Kuclar, Marjana Kampjut, Stane Mesar, Ciril Mrak, dipl. ing., Ivan Remškar, dipl. pravnik, Jože Škrbec, Anton Tehovnik.

hoja

GLASILO
KOLEKTIVA
PREDELAVE
LESA
LJUBLJANA

